

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 503

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 mai 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE		
Decizia nr. 623 din 7 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	2–4	12.116. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025	9	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		12.117. — Cuantumul datoriilor înregistrate de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale, organizațiile cetățenilor români aparținând minorităților naționale și candidații independenți în urma campaniei electorale organizate cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025 și declarate la Autoritatea Electorală Permanentă, conform art. 47 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale		9
689/1.750. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Autorității Vamale Române privind aprobarea Procedurii și condițiilor de transmitere a informațiilor prevăzute la art. 46 ² alin. (22) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4–5	Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — candidat independent Ilies Bogdan	10	
4.139. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind organizarea programelor de studii postdoctorale de cercetare avansată	6	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
4.150. — Ordin al ministrului educației și cercetării privind măsuri de aplicare și corelare a planurilor de învățământ pentru învățământul profesional, liceal — filiera tehnologică și postliceal cu structura anului școlar 2025-2026	7–8	Decizia nr. 96 din 31 martie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 623

din 7 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Talia Cosma în Dosarul nr. 1.386/115/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 783D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia nr. 406 din 18 iunie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.386/115/2019, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**. Excepția a fost invocată de Talia Cosma într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea de constatare a aprobării tacite.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că este neconstituțională eliminarea controlului judecătoresc al hotărârilor pronunțate în primă instanță în materia constatării aprobării tacite, materie care aparține contenciosului administrativ. Or, potrivit art. 20 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care, în opinia autoarei excepției, este aplicabilă cauzelor având ca obiect constatarea aprobării tacite, hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

6. Astfel, eliminarea singurei căi de atac în materia constatării aprobării tacite echivalează cu golirea de conținut a dispozițiilor art. 129 din Constituție, deoarece, chiar dacă legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, prin norma legală criticată se elimină singura cale de atac, și anume recursul, sens în care menționează Decizia Curții Constituționale nr. 967 din 20 noiembrie 2012 sau Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Sabou și Pircălab împotriva României*.

7. Întrucât, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 se completează cu Legea nr. 554/2004, autoarea excepției apreciază că trebuie să aibă deschisă calea de atac a recursului, având în vedere și Decizia nr. 17 din 18 septembrie 2017, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale privind calea de atac în materia contenciosului administrativ, împotriva hotărârilor pronunțate în această materie poate fi exercitată numai calea de atac a recursului, cu excepția cazului prevăzut de dispozițiile art. 25 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

8. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederea legală criticată potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procedura aprobării tacite sunt definitive nu încalcă prevederile Constituției și nici pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile.*”

13. În ceea ce privește caracterul irevocabil al hotărârii prevăzut de dispozițiile legale criticate, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, „*De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»*”. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în prezenta cauză, întrucât litigiul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a început ulterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și în art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că în susținerea acestuia sunt invocate și prevederile constituționale cuprinse în art. 24 privind dreptul la apărare și în art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egal al justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare cu cele formulate și în prezenta cauză.

16. Prin Decizia nr. 194 din 3 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 14 septembrie 2018, sau Decizia nr. 406 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 2 octombrie 2020, Curtea a reținut, în esență, că prevederea legală criticată, potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procedura aprobării tacite sunt definitive, nu încalcă prevederile Constituției și nici pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare, în principal, la dreptul de acces la justiție, invocate și în prezenta cauză, având în vedere, pe de o parte, că Legea fundamentală nu cuprinde norme care să stabilească felul și numărul căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind, în art. 129, doar că acestea se exercită „în condițiile legii”; pe de altă parte, astfel cum s-a stabilit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se referă la posibilitatea efectivă de a supune judecătii unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac” (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003). Or, în cazul procedurii aprobării tacite, persoana care se consideră vătămată de o autoritate a administrației publice, prin neemiterea unei autorizații prevăzute de art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003, se poate adresa unei instanțe judecătorești pentru soluționarea plângerii sale, fiind astfel îndeplinite fără echivoc cerințele impuse de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Totodată, Curtea a statuat, de principiu, în jurisprudența sa, că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (în acest sens, a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

18. Curtea a mai reținut că procedura de judecată prevăzută de ordonanța de urgență criticată pentru constatarea aprobării tacite este una specială, ce derogă de la procedura specifică contenciosului administrativ, derogatorie, la rândul său, de la normele dreptului comun, respectiv Codul de procedură civilă. În acest sens, Curtea a observat că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, prevede la art. 20 recursul ca o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești pronunțate în primă instanță. Examinând dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003, atât cele care precizează scopul actului normativ, cât și cele de natură procedurală, Curtea a reținut că această ordonanță

de urgență urmărește să soluționeze cu celeritate acele situații ce nu și-au găsit rezolvarea în conformitate cu prevederile actelor normative ce reglementează tipologia autorizațiilor la care se poate aplica procedura aprobării tacite. Așadar, în scopul soluționării cu celeritate și al simplificării procedurilor administrative în atari situații (când reclamantul a parcurs și a respectat procedurile și termenele administrative prevăzute de lege), legiuitorul a prevăzut termene scurte de soluționare a cererii de constatare a aprobării tacite (30 de zile) sau de redactare a hotărârii (10 zile), a reglementat posibilitatea accesului direct la instanță pentru obținerea documentului oficial prin care se permite desfășurarea activității, prestarea serviciului sau exercitarea profesiei — art. 7 alin. (2) și a înlăturat, de asemenea, posibilitatea exercitării vreunei căi de atac — art. 11 alin. (3) teza a doua. Scopul special al actului normativ criticat justifică, prin urmare, și condițiile de procedură speciale, specifice constatării aprobării tacite.

19. Totodată, Curtea a constatat că soluția legislativă consacrată prin textul criticat este determinată și de tipul de acțiune promovată la instanță, acesta fiind în constatarea, și nu în realizarea unui drept. Astfel, acțiunea în constatare urmărește, în cazul de față, constatarea existenței unui drept subiectiv al reclamantului față de pârât. De aceea, soluțiile pe care le poate pronunța instanța judecătorească sunt, și acestea, prevăzute în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003, la art. 11 alin. (1) și (2) structurate pe ipotezele în care instanța judecătorească poate respinge cererea sau în care aceasta poate obliga autoritatea administrației publice să elibereze documentul solicitat de reclamant.

20. Soluționarea acțiunii în constatare a aprobării tacite se face pe baza documentelor depuse de părți, respectiv: din partea reclamantului, copia cererii de autorizare purtând numărul și data înregistrării la autoritatea administrației publice pârâte, iar din partea pârâtului, răspunsul sau notificarea adresate solicitantului autorizației, în termenele prevăzute de lege. Confruntând aceste documente cu normele legale incidente, instanța de judecată constată o situație de drept, adică dacă au fost sau nu respectate termenele în care autoritatea publică avea obligația să răspundă reclamantului, fără a administra, ca în cazul altor tipuri de acțiuni judecătorești, un altfel de probatoriu, deci fără a se pronunța asupra unei situații de fapt. Astfel, instanța va respinge cererea, dacă în cauză constată că autoritatea publică și-a îndeplinit, în termenul legal, obligația de a-i răspunde sau a-l notifica pe solicitantul autorizației; în caz contrar, când aceste termene sunt depășite sau nu există niciun fel de răspuns sau de notificare a autorității publice pârâte, instanța judecătorească va admite cererea și va obliga autoritatea să emită documentul oficial solicitat.

21. Potrivit art. 9 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003, instanța competentă să soluționeze această acțiune în constatare este tribunalul — secția de contencios administrativ. O eventuală cale de atac ar fi fost de competența curții de apel, care, reluând soluționarea pe fond a cauzei, nu ar fi făcut nimic altceva în plus față de prima instanță decât să confrunte, încă o dată, aceleași documente depuse de părți, ajungând la una dintre soluțiile prevăzute de art. 11 alin. (1) și (2) din ordonanța de urgență. Or, un asemenea demers ar fi contrar însuși scopului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003, acela de a soluționa cu celeritate cauza, finalitatea urmărită de reclamant fiind emiterea și, respectiv, obținerea actului administrativ vizat.

22. Așadar, măsura reglementată la art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003, referitoare la caracterul definitiv al hotărârii judecătorești, își găsește pe deplin justificarea și nu este de natură să încalce dispozițiile constituționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate în susținerea acesteia.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, argumentele reținute prin deciziile indicate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Talia Cosma în Dosarul nr. 1.386/115/2019 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 alin. (3) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Nr. 689 din 23 mai 2025

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ
Nr. 1.750 din 21 mai 2025

ORDIN

privind aprobarea Procedurii și condițiilor de transmitere a informațiilor prevăzute la art. 46² alin. (22) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Având în vedere prevederile art. 46² alin. (22) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ținând cont de avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat cu Adresa nr. 837.905 din data de 15.05.2025,

în temeiul art. II alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2025 pentru modificarea și completarea art. 46² din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, al art. 2 alin. (5) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, al art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare,

**președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și președintele
Autorității Vamale Române** emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura și condițiile de transmitere a informațiilor prevăzute la art. 46² alin. (22) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile competente din cadrul Autorității Vamale Române și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și organele fiscale centrale din subordine vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale
de Administrare Fiscală,
Nicoleta-Mioara Cîrciumaru

Președintele
Autorității Vamale Române,
Marcel Simion Mutescu

PROCEDURA ȘI CONDIȚIILE
de transmitere a informațiilor prevăzute la art. 46² alin. (22) din Legea nr. 227/2015
privind Codul fiscal

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În înțelesul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *Codul fiscal* — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- b) *organul fiscal central* — organul fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale datorate de către operatorul economic;
- c) *organul vamal teritorial competent* — biroul vamal la care se efectuează formalitățile vamale sau în domeniul mișcării produselor accizabile.

CAPITOLUL II

Transmiterea informațiilor

Art. 2. — (1) În maximum 3 zile lucrătoare de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei proceduri, Autoritatea Vamală Română transmite către Agenția Națională de Administrare Fiscală informații/situația cu privire la persoanele juridice străine care desfășoară operațiuni în sectoarele petrol și gaze naturale, din sfera de competență a Autorității Vamale Române, începând cu data de 1 ianuarie 2025.

(2) În cazul în care, după publicarea prezentei proceduri, alte persoane juridice străine care desfășoară operațiuni vamale în sectoarele petrol și gaze naturale vor fi identificate în sfera de competență a Autorității Vamale Române, autoritatea va transmite către Agenția Națională de Administrare Fiscală acele informații în maximum 3 zile lucrătoare.

(3) Organul fiscal central transmite la Autoritatea Vamală Română lista persoanelor juridice prevăzute la art. 46² alin. (1¹) din Codul fiscal sau a reprezentanților acestora, care au constituit garanția prevăzută la art. 46² alin. (16)-(20) din Codul fiscal, în mod operativ, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la data constituirii garanției.

(4) Lista persoanelor juridice prevăzute la alin. (3) va cuprinde cel puțin informații cu privire la datele de identificare ale persoanelor juridice sau ale reprezentanților acestora.

(5) În situația în care unui operator economic i s-a interzis efectuarea oricăror formalități vamale ca urmare a faptului că acesta nu a constituit garanția, iar ulterior acesta face dovada constituirii acesteia, organul fiscal competent înștiințează Autoritatea Vamală Română, în mod operativ, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la data constituirii garanției, despre faptul că garanția a fost constituită, în vederea permiterii efectuării formalităților vamale sau în domeniul mișcării produselor accizabile cu privire la mărfurile aflate în responsabilitatea persoanelor juridice care nu și-au respectat obligațiile prevăzute.

Art. 3. — (1) În situația executării garanției, organul fiscal central înștiințează Autoritatea Vamală Română, în mod operativ, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la expirarea termenului legal de reîntregire a acesteia, în situația în care garanția nu a fost reîntregită.

(2) În situația în care unui operator economic i s-a interzis efectuarea oricăror formalități vamale ca urmare a faptului că acesta nu a reîntregit garanția, iar ulterior acesta face dovada constituirii acesteia, organul fiscal competent înștiințează Autoritatea Vamală Română, în mod operativ, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la data constituirii garanției, despre faptul că garanția a fost reîntregită, în vederea permiterii efectuării formalităților vamale sau în domeniul mișcării produselor accizabile cu privire la mărfurile aflate în responsabilitatea persoanelor juridice care nu și-au respectat obligațiile prevăzute.

Art. 4. — (1) În vederea transmiterii informațiilor prevăzute la art. 2 și 3, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Autoritatea Vamală Română stabilesc, de comun acord, puncte unice de contact la care să fie transmise informațiile în mod operativ, prin mijloace electronice.

(2) Autoritatea Vamală Română, prin punctul unic de contact stabilit, transmite organelor vamale teritoriale competente, în mod operativ, informațiile primite de la Agenția Națională de Administrare Fiscală potrivit alin. (1).

Art. 5. — În temeiul informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (2), organul vamal teritorial competent ia măsuri de aplicare a prevederilor art. 46² alin. (21) din Codul fiscal.

Art. 6. — Organele vamale teritoriale competente solicită declarantului/reprezentantului direct/reprezentantului indirect care se prezintă la biroul vamal pentru efectuarea formalităților vamale informații privind trasabilitatea/livrările succesive ale mărfurilor, în cazul operațiunilor desfășurate de persoanele prevăzute la art. 46² alin. (1¹) din Codul fiscal.

Art. 7. — Autoritatea Vamală Română, prin punctul unic de contact stabilit, transmite, până cel târziu în data de 15 a lunii pentru luna precedentă, către Agenția Națională de Administrare Fiscală, la punctul unic de contact stabilit, informații cu privire la cantitățile și valorile înscrise în declarațiile vamale și în documentele care atestă livrările intracomunitare înregistrate la autoritate, aferente operațiunilor efectuate de persoanele prevăzute la art. 46² alin. (1¹) din Codul fiscal, pentru livrările pe teritoriul României, respectiv pentru livrările de pe teritoriul României, stabilite pe baza valorii înscrise în declarația vamală de import/valoarea statistică sau declarațiile vamale de export/valoarea statistică, după caz.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind organizarea programelor de studii postdoctorale de cercetare avansată**

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (4) lit. b), art. 26 alin. (2) lit. b), art. 34 alin. (1), art. 72 alin. (4) lit. a), art. 73 și ale art. 174 alin. (1) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul de aprobare nr. 232/DGIU din 9.05.2025, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Prezentul ordin stabilește cadrul general pentru organizarea și desfășurarea programelor de studii postdoctorale de cercetare avansată, denumite în continuare *programe postdoctorale*.

(2) Programele postdoctorale se organizează în cadrul școlilor doctorale ale instituțiilor organizatoare de studii universitare de doctorat, denumite în continuare *IOSUD*.

Art. 2. — (1) Programele postdoctorale pot fi organizate și în cadrul unităților de cercetare științifică (cercetare-dezvoltare-inovare).

(2) La cererea acestora, au statut de cercetător postdoctoral (postdoctorand) toți cercetătorii din cadrul unităților de cercetare științifică care au obținut o diplomă de doctor în științe cu cel mult 5 ani înainte și se află incluși într-un proiect de cercetare, derulând activități de cercetare-dezvoltare-inovare.

Art. 3. — (1) Programele postdoctorale sunt destinate persoanelor care au obținut o diplomă de doctor în științe cu cel mult 5 ani înainte de admiterea în programul postdoctoral sau care au participat și au obținut certificatul de excelență la competițiile „Marie Skłodowska Curie” organizate de Comisia Europeană, indiferent de momentul la care au dobândit titlul de doctor.

(2) Programele postdoctorale asigură cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor după finalizarea studiilor universitare de doctorat.

(3) Durata programului postdoctoral este de minimum un an.

(4) Programele postdoctorale se pot organiza cu finanțare publică sau privată.

Art. 4. — Instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat stabilesc o metodologie proprie pentru organizarea

programelor de studii postdoctorale de cercetare avansată, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 5. — (1) Admiterea la programele postdoctorale se face pe baza metodologiei prevăzute la art. 4.

(2) Candidatul declarat admis are calitatea de cercetător postdoctoral.

Art. 6. — (1) Programele postdoctorale se desfășoară pe baza planului de cercetare propus de cercetătorul postdoctoral și aprobat de consiliul școlii doctorale sau consiliul științific al unității de cercetare științifică.

(2) IOSUD încheie cu fiecare cercetător postdoctoral înmatriculat la un program postdoctoral un contract de studii. Contractele de studii nu se modifică în timpul anului universitar.

Art. 7. — Cercetătorul postdoctoral este obligat să respecte normele de etică și deontologie universitară, conform legii.

Art. 8. — (1) Finalizarea programului postdoctoral se realizează în baza metodologiei prevăzute la art. 4.

(2) La finalizarea programului postdoctoral se acordă atestatul de studii postdoctorale, al cărui format este reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.225/2024 pentru aprobarea tipurilor de conținut și formatului actelor de studii, precum și al suplimentului la diplomă.

(3) În cazul cercetătorilor postdoctorali din unitățile de cercetare prevăzuți la art. 2 alin. (2), pentru obținerea atestatului de studii postdoctorale este necesar ca durata activităților de cercetare științifică să fie de cel puțin un an.

Art. 9. — Direcția generală învățământ universitar și instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Daniel-Ovidiu David

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**privind măsuri de aplicare și corelare a planurilor de învățământ
pentru învățământul profesional, liceal — filiera tehnologică și postliceal
cu structura anului școlar 2025-2026**

În conformitate cu:

- art. 33 alin. (15), art. 85 alin. (7) și art. 86 alin. (1) și (6) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025 privind structura anului școlar 2025-2026;
- Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 3.411/2009 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru clasa a IX-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, învățământ de zi și învățământ seral;
- Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.081/2010 privind aprobarea planului-cadru de învățământ pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, învățământ de zi și învățământ seral;
- Ordinul ministrului educației, cercetării și inovării nr. 3.412/2009 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru clasa a X-a, școala de arte și meserii, pentru clasa a X-a, ciclul inferior al liceului, filiera tehnologică, ruta directă de calificare, pentru clasa a XI-a, anul de completare, precum și pentru clasele a XI-a—a XII-a și a XII-a/a XIII-a, ciclul superior al liceului, filiera tehnologică, cursuri de zi și seral, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.051/2006 cu privire la aprobarea Planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul seral, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.152/2014 privind aprobarea planurilor-cadru de învățământ pentru învățământul profesional de stat cu durata de 3 ani, clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, cu modificările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. VET 814 din 24.04.2025 a proiectului de ordin privind măsuri de aplicare și corelare a planurilor de învățământ pentru învățământul profesional, liceal — filiera tehnologică și postliceal cu structura anului școlar 2025-2026, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasele a XII-a și a XIII-a seral din învățământul liceal — filiera tehnologică, ale căror planuri-cadru de învățământ în vigoare prevăd un număr mai mic de 37 de săptămâni, se aprobă organizarea procesului de învățământ cu menținerea structurii, a numărului total de ore/săptămână și a numărului de săptămâni alocate stagiilor de pregătire practică prevăzute în planurile-cadru de învățământ în vigoare, dar cu reducerea numărului de săptămâni de cursuri pentru disciplinele și modulele din ariile curriculare, corelat cu structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025, astfel:

a) pentru clasa a XII-a învățământ de zi:

- (i) 29 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 5 săptămâni de stagii de pregătire practică;

b) pentru clasa a XIII-a învățământ seral:

- (i) 29 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 5 săptămâni de stagii de pregătire practică.

Art. 2. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, învățământ de zi, cu excepția claselor enumerate la art. 1, și pentru clasele din învățământul profesional, ale căror planuri-cadru de învățământ în vigoare prevăd un număr mai mare de 37 de săptămâni, se aprobă organizarea procesului de învățământ cu menținerea structurii, a numărului total de ore/săptămână și a numărului de săptămâni alocate stagiilor de pregătire practică prevăzute în planurile-cadru de învățământ în vigoare, dar cu reducerea

numărului de săptămâni de cursuri pentru disciplinele și modulele din ariile curriculare, corelat cu structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025, astfel:

a) pentru clasa a IX-a liceu — filiera tehnologică:

- (i) 34 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 3 săptămâni de stagii de pregătire practică;

b) pentru clasa a X-a liceu — filiera tehnologică:

- (i) 34 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 3 săptămâni de stagii de pregătire practică;

c) pentru clasa a XI-a liceu — filiera tehnologică, profilul Tehnic și resurse naturale și protecția mediului:

- (i) 32 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 5 săptămâni de stagii de pregătire practică;

d) pentru clasa a XI-a liceu — filiera tehnologică, profilul Servicii:

- (i) 33 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 4 săptămâni de stagii de pregătire practică;

e) pentru clasa a IX-a învățământ profesional:

- (i) 32 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică săptămânală;
- (ii) 5 săptămâni de stagii de pregătire practică;

f) pentru clasa a X-a învățământ profesional:

- (i) 28 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;
- (ii) 9 săptămâni de stagii de pregătire practică;

g) pentru clasa a XI-a învățământ profesional:

(i) 27 de săptămâni de pregătire teoretică și pregătire practică;

(ii) 10 săptămâni de stagii de pregătire practică.

Art. 3. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasele din învățământul liceal — filiera tehnologică, forma de învățământ seral, cu excepția claselor a XIII-a, se respectă numărul de săptămâni de cursuri stabilit prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 4. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasa a XI-a ciclul inferior al liceului — filiera tehnologică învățământ seral, al cărei plan-cadru de învățământ în vigoare prevede un număr de 14 săptămâni, se aprobă organizarea procesului de învățământ cu menținerea structurii și a numărului total de ore/săptămână, până la data de 19 decembrie 2025, corelat cu structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025.

Art. 5. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasa a XI-a ciclul superior al liceului — filiera tehnologică învățământ seral, ale cărei planuri-cadru de învățământ în vigoare prevăd un număr de 18 săptămâni, se aprobă organizarea procesului de învățământ cu menținerea structurii și a numărului total de ore/săptămână, din data de 8 ianuarie 2026, cu respectarea vacanțelor, corelat cu structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025.

Art. 6. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasa a XI-a — filiera tehnologică învățământ seral, în perioadele dedicate programelor „Școala altfel” și „Săptămâna verde” se vor organiza activități specifice, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ, corelat cu art. 4 alin. (2) din Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025.

Art. 7. — În anul școlar 2025-2026, pentru învățământul profesional special — clasele a IX-a— a XII-a se respectă numărul de săptămâni de cursuri stabilit prin planurile-cadru de învățământ în vigoare.

Art. 8. — Stagiile de pregătire practică în învățământul profesional și tehnic pentru care au optat absolvenții ciclului inferior al liceului, filiera tehnologică, cuprind 720 de ore, se desfășoară în perioada propusă de unitatea de învățământ organizatoare și aprobată de inspectoratul școlar, conform structurii anului școlar, cu respectarea vacanțelor.

Art. 9. — În anul școlar 2025-2026, pentru învățământul postliceal, școală postliceală și școală de maiștri, se respectă

numărul de săptămâni de cursuri stabilit prin planurile de învățământ în vigoare.

Art. 10. — În anul școlar 2025-2026, pentru clasele din învățământul postliceal, în perioadele dedicate programelor „Școala altfel” și „Săptămâna verde” se vor organiza activități specifice de instruire practică, a căror planificare se află la decizia unității de învățământ, corelat cu art. 4 alin. (3) din Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025.

Art. 11. — Pentru domeniile/calificările dobândite prin învățământul liceal — filiera tehnologică și prin învățământul profesional, la care modulele/disciplinele se desfășoară cu un număr constant de ore pe întreaga durată a anului școlar, se reduce proporțional numărul de ore al fiecărui modul/fiecărei discipline, corelat cu numărul de săptămâni prevăzut în structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025.

Art. 12. — Pentru domeniile/calificările dobândite prin învățământul liceal — filiera tehnologică, la care modulele nu se desfășoară cu un număr constant de ore pe întreaga durată a anului școlar, numărul de ore al fiecărui modul pentru cultura de specialitate și pregătirea practică săptămânală din aria curriculară Tehnologii este corelat cu numărul de săptămâni prevăzut în structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 13. — Pentru domeniile/calificările dobândite prin învățământul profesional, la care modulele nu se desfășoară cu un număr constant de ore pe întreaga durată a anului școlar, numărul de ore al fiecărui modul pentru cultura de specialitate și pregătirea practică săptămânală din aria curriculară Tehnologii este corelat cu numărul de săptămâni prevăzut în structura anului școlar 2025-2026, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.463/2025, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare județene/ al municipiului București și unitățile de învățământ profesional și tehnic duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 16. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

București, 22 mai 2025.

Nr. 4.150.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din sos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând
minorităților naționale și a candidaților independenți
pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor
și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2)
din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității
partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia
alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Ilies Bogdan	candidat independent
2	Lungu Vasile-Cristian	candidat independent

București, 23 mai 2025.

Nr. 12.116.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

C U A N T U M U L

**datoriilor înregistrate de către partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale,
organizațiile cetățenilor români aparținând minorităților naționale și candidații independenți
în urma campaniei electorale organizate cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025
și declarate la Autoritatea Electorală Permanentă, conform art. 47 alin. (1) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului	Datorii (lei)
1	Florescu Alexandru Emil	candidat independent	0
2	Partidul Național Liberal	partid politic	0
3	Partidul Social Democrat	partid politic	0
4	Partidul Mișcarea Populară	partid politic	0
5	Miclea Constantin	candidat independent	0
6	Stika Gabriel-Francisc	candidat independent	0
7	Cocoșilă Goguța Pica	candidat independent	0
8	Bucatariu Nicolae	candidat independent	0
9	Partidul Alianța pentru Unirea Românilor	partid politic	0
10	Partidul Uniunea Salvați România	partid politic	0
11	Chirțibuși Nicolae	candidat independent	0
12	Partidul Forța Dreptei	partid politic	0
13	Partidul Patrioții Poporului Român	partid politic	0
14	Partidul România Mare	partid politic	0
15	Latcau Andrei-Cristian	candidat independent	0
16	Bălăjel Teodor	candidat independent	0
17	Partidul S.O.S. România	partid politic	0
18	Ilies Bogdan	candidat independent	0
19	Lungu Vasile-Cristian	candidat independent	0

București, 23 mai 2025.

Nr. 12.117.

R A P O R T

detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — candidat independent Ilies Bogdan

Denumirea partidului politic/alianței politice/organizației cetățenilor aparținând minorităților naționale, numele și prenumele candidatului independent: Ilies Bogdan

Tipul procesului electoral: alegeri locale

Data desfășurării procesului electoral: 4 mai 2025

În cazul candidatului independent se înscrie și funcția pentru care acesta a candidat: primar

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
Zalău	1	Ilies Bogdan	Venituri proprii	3.000	0	0	0
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală					3.000		
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale					0		

Cheltuieli electorale							
Circumscripția electorală/Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuielilor de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatarilor financiari	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
Zalău	0	1.000	0	0	0	2.000	
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central					3.000		
...					...		
Cuantumul total al veniturilor electorale					3.000		
Cuantumul total al cheltuielilor electorale					3.000		

Numele și prenumele mandatarului financiar coordonator	Seutea Xenia Rodica
Semnătura mandatarului financiar coordonator	
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale	19.05.2025

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 96

din 31 martie 2025

Dosar nr. 2.390/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare („Regulamentul”).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.617/108/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă. Părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 15 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.617/108/2024, Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024”), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă noțiunea „drepturile salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară reprezintă doar salariul de bază prevăzut pentru funcțiile similare din cadrul Secretariatului General al Guvernului sau toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții — salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în quantum determinat?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 28 octombrie 2024 cu nr. 2.390/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 31 martie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară („Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023”)

„Art. IV. — Începând cu salariile aferente lunii ianuarie 2024, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul instituțiilor prefectului, cu excepția serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciului public comunitar de pașapoarte și a funcțiilor de demnitate publică, drepturile salariale aferente se

stabilesc la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale la 1.04.2024, reclamantul Sindicatul „Egalitatea” al Funcționarilor Publici și Personalului Contractual din Administrația Publică („Sindicatul Egalitatea”), pentru membrul de sindicat XX, în contradictoriu cu pârâțul prefectul județului Arad, a solicitat obligarea acestuia din urmă să modifice Ordinul prefectului județului Arad nr. xx/31.01.2024 („Ordinul nr. xx/31.01.2024”), în acord cu dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023.

12. În motivarea acțiunii s-a susținut că drepturile salariale stabilite prin Ordinul nr. xx/31.01.2024 nu corespund drepturilor salariale de care beneficiau angajații Secretariatului General al Guvernului la data de 1.01.2024, astfel cum au fost comunicate de această instituție prin Adresa nr. xxxx/16.01.2024. În concret, s-a precizat că în conținutul ordinului trebuia să se menționeze un salariu brut de 9.896 lei și un spor de condiții vătămătoare de 1.199 lei.

13. Pârâțul prefectului județului Arad a formulat întâmpinare, prin care a invocat o serie de excepții, iar, pe fond, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

14. În apărare, pârâțul a susținut că drepturile salariale ale membrului de sindicat au fost calculate în conformitate cu dispozițiile art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2003, care stipulează că pentru personalul instituțiilor prefectului salariile se stabilesc prin asimilare cu cele ale Secretariatului General al Guvernului, iar diferențele salariale se aplică în două tranșe egale, începând cu 1.01.2024 și cu 1.06.2024. De asemenea, s-a mai menționat că la stabilirea salariului s-a respectat principiul conform căruia salariile nu trebuie să depășească nivelul celor din instituțiile supraordonate, în cazul de față nivelul existent în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

15. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Prin Încheierea de ședință din 15 octombrie 2024, instanța de trimitere a reținut că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât litigiul are ca obiect stabilirea drepturilor salariale cuvenite unui funcționar public, soluționarea pricinii depinde de lămurirea conținutului noțiunii de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din cuprinsul art. IV al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023, iar asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. În opinia reclamantei, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se aplică situațiilor juridice născute după intrarea acesteia în vigoare, respectiv după 14 iunie 2024, astfel că nu se aplică în cazul cererii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.617/108/2024 [art. 6 alin. (5) și (6) din Codul civil].

18. Pârâțul nu a formulat concluzii cu privire la aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 în prezenta cauză și nici nu a identificat vreo problemă de drept.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Potrivit punctului de vedere exprimat de Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, în cadrul Încheierii din ședința camerei de consiliu din 12 noiembrie 2024, noțiunea de „drepturi salariale la

nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 include toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții — salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în quantum determinat, numai în măsura în care funcționarul public a beneficiat de acestea și anterior.

20. Aceasta întrucât norma în discuție reglementează doar nivelul drepturilor, nu și acordarea de noi drepturi salariale, iar acordarea sporurilor și stabilirea procentului lor sunt prerogative ale ordonatorului de credite, care își pune în aplicare propria politică de salarizare, cu respectarea limitei maxime impuse de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare („Legea-cadru nr. 153/2017”).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

21. Curțile de apel nu au identificat practică judiciară relevantă în materie. Curtea de Apel Iași și tribunalele București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Ilfov, Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal, Iași, Vaslui și Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal au comunicat puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni, care sunt divergente.

22. Potrivit punctului de vedere comunicat de *Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal*, noțiunea de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 cuprinde atât salariul de bază, cât și celelalte elemente ale acestor drepturi, respectiv sporuri și indemnizații, numai în măsura în care personalul instituțiilor prefectului ar fi beneficiat de aceste drepturi și anterior. Se precizează că, în temeiul art. IV din ordonanța de urgență menționată, nu pot fi acordate în plus alte sporuri și nici nu se poate modifica procentul sporurilor deja acordate.

23. Au fost invocate ca argumente prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și dezlegarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024.

24. Potrivit opiniei comunicate de *Tribunalul Ilfov*, noțiunea de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 reprezintă toate elementele salariale ale acestor funcții — salariul de bază. La stabilirea acestor drepturi trebuie respectat principiul conform căruia salariile nu trebuie să depășească nivelul celor din instituțiile supraordonate, în cazul de față, nivelul existent în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

25. *Tribunalul Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal* a comunicat un punct de vedere potrivit căruia noțiunea de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 reprezintă toate elementele drepturilor salariale ale acestor funcții — salariul de bază, majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în quantum determinat. Noțiunea „drepturi salariale” trebuie interpretată conform art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul că salariul lunar cuprinde inclusiv toate elementele salariului de bază, printre care și sporurile menționate.

26. *Curtea de Apel Iași și tribunalele Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Vaslui* au transmis puncte de vedere, potrivit cărora noțiunea de „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” din conținutul art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 reprezintă doar salariul de bază pentru

funcțiile similare din cadrul Secretariatului General al Guvernului, împreună cu majorările salariului de bază, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, o atare interpretare fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017.

27. La nivelul *Tribunalului Teleorman* punctul de vedere transmis a fost în sensul că noțiunea în discuție se referă doar la salariul de bază.

28. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

29. În jurisprudența Curții Constituționale a României nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

30. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate două decizii ce pot prezenta relevanță asupra dezlegării chestiunii de drept care face obiectul prezentei sesizări.

31. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 3 din 29 ianuarie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a statuat că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ”.

32. Prin *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 70 din 11 noiembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1275 din 18 decembrie 2024 („Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 70 din 11 noiembrie 2024”):

— a fost admisă sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 20.154/3/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea art. I alin. (1) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, personalul din familia ocupațională «Justiție», ale cărui drepturi salariale au fost calculate, prin acte administrative ale ordonatorilor principali de credite, prin raportare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, fără a se ține cont de plafonarea prevăzută de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu beneficiază de majorarea de 5% a indemnizației de încadrare brute lunare, începând cu 1 ianuarie 2024”;

— au fost admise sesizările formulate de Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 1.325/90/2024, de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.618/102/2024, de Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență în dosarele nr. 1.766/107/2024, nr. 1.778/107/2024, nr. 1.771/107/2024, nr. 1.772/107/2024, nr. 1.777/107/2024 și nr. 1.768/107/2024 și de Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.952/102/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea art. III pct. 3 și art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, cu trimitere la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, structurile subordonate ale

A.P.I.A. și Inspecției Muncii nu beneficiază de dreptul la majorare cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 a salariului de bază/indemnizației de încadrare brute lunare cuvenite de la 1 ianuarie 2024, cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023 ar rezulta o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023”.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este admisibilă, propunând ca, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, să se statueze că: *noțiunea „drepturile salariale aferente” privește doar salariul de bază, astfel cum este definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.*

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizării

34. Admisibilitatea sesizării va fi circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență sus-menționate la prevederile Codului de procedură civilă, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

35. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze (de dreptul muncii, de contencios administrativ și fiscal);

— instanța de trimitere să judece cauza în primă instanță ori în calea de atac;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. Evaluând elementele sesizării, se reține că aceasta a fost formulată într-un litigiu având ca obiect solicitarea unui funcționar public din cadrul instituției prefectului, întemeiată pe dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, de stabilire a drepturilor salariale — începând cu data de 1 ianuarie 2024 — la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.

37. Contestând ordinul emis de prefect pentru stabilirea drepturilor salariale cuvenite începând cu 1 ianuarie 2024, ca urmare a aplicării dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2023, care nu includ și majorarea de 15% pentru complexitatea muncii și sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare de 15%, de care beneficiază funcționarii publici din cadrul Secretariatului General al Guvernului, reclamantul tinde la recunoașterea în favoarea sa a drepturilor neacordate, pretinzând că salariul de bază reprezintă

doar una dintre componentele drepturilor salariale avute în vedere de norma legală.

38. Rezultă, aşadar, că instanţa de trimitere a fost investită cu soluţionarea unui litigiu care se înscrie în domeniul de aplicare al Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris prin art. 1 alin. (1) şi (2) din actul normativ menţionat, titularul cererii de chemare în judecată fiind personal plătit din fonduri publice, respectiv funcţionar public angajat în cadrul instituţiei prefectului.

39. Instanţa de trimitere este investită cu soluţionarea cauzei în fond, în virtutea competenţei legale conturate prin dispoziţiile art. 536 din Codul administrativ, adoptat prin Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019, raportate la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

40. În mod neîndoiebnic, chestiunea sesizată este chiar cea dedusă judecătii în cauza cu soluţionarea căreia instanţa de trimitere a fost investită, verificându-se şi condiţia de admisibilitate a legăturii de determinare, anume ca de chestiunea sesizată să depindă soluţionarea pe fond a litigiului.

41. De asemenea, nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluţionare chestiunea sesizată, relativă la stabilirea semnificaţiei sintagmei „drepturile salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului”, din cuprinsul art. IV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 128/2023.

42. Cât priveşte condiţia distinctă de admisibilitate, aceea ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, se reţine că admisibilitatea investirii Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie cu pronunţarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi desprinsă de condiţia existenţei unei chestiuni reale, veritabile de drept care să necesite recurgerea la mecanismul hotărârii prealabile, nefiind posibilă investirea instanţei supreme asupra oricărei chestiuni de drept subsumate cauzei acţiunii deduse judecătii instanţei de trimitere. O interpretare contrară ar rezuma rolul instanţelor de drept comun la o simplă şi mecanică activitate „de trimitere” şi de „preluare” apoi, în hotărârile acestora, a dezlegărilor date în mecanismul hotărârii prealabile, în timp ce Înaltei Curţi i-ar atribui funcţii similare instanţei care judecă prin delegare.

43. Expunerea de motive din cuprinsul Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024 — care evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă, a chestiunilor dificile de drept —, dar şi norma de trimitere din cuprinsul art. 4 al ordonanţei de urgenţă sus-menţionate, în virtutea căreia dispoziţiile acesteia se completează cu prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, îndreptăţesc concluzia că interpretarea literală şi izolată a dispoziţiilor art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024, în sensul că nu s-ar impune condiţia existenţei unei reale chestiuni de drept asupra căreia urmează a se pronunţa instanţa supremă, nu este conformă literei şi spiritului actului normativ.

44. Sintagma „chestiune de drept” nu poate fi sinonimă cauzei acţiunii, ci are un caracter autonom, iar condiţiile ce trebuie verificate pentru constatarea existenţei sale sunt cele conturate în jurisprudenţa dezvoltată în aplicarea dispoziţiilor art. 519 şi 520 din Codul de procedură civilă. Cerinţa ca dezlegarea problemei de drept să reflecte o dificultate considerabilă este subsumată logic condiţiilor de admisibilitate a sesizărilor formulate atât în temeiul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, cât şi în temeiul art. 2 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024, de vreme ce prin aceste mecanisme instanţa supremă realizează nemijlocit funcţia de asigurare a unei jurisprudenţe unitare, hotărârea prealabilă reprezentând un mijloc eficient de a preveni apariţia practicii neunitare, în contextul în care instanţele de trimitere se confruntă cu chestiuni de drept ce au aptitudinea de a constitui izvor al jurisprudenţei neunitare, prin caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor în analiză.

45. În lumina celor anterior expuse, se constată, ca un prim aspect, că întrebarea adresată de instanţa de trimitere nu satisface cerinţele unei sesizări adecvate procedurii unificatoare reglementate de cele două acte normative menţionate anterior, deoarece, prin modul în care a fost formulată, pare a depăşi cadrul procesual configurat de mecanismul prealabil de unificare a jurisprudenţei.

46. Astfel, este necesar să se noteze că, în dosarul instanţei de trimitere, reclamanta are calitatea de funcţionar public în cadrul instituţiei prefectului, iar demersul ei judiciar a fost fundamentat pe necesitatea alinierii salariului său lunar cu cel prevăzut pentru o funcţie similară din cadrul Secretariatului General al Guvernului, astfel cum figurează în cap. I, lit. A din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv prin includerea în salariul de bază a majorării de 15% pentru complexitatea muncii şi prin acordarea sporului pentru condiţii periculoase sau vătămătoare în procent de 15%.

47. Reiese, aşadar, că nelămurirea pe care instanţa naţională o manifestă şi în legătură cu care se conturează divergenţa jurisprudenţială priveşte semnificaţia sintagmei „drepturi salariale aferente”, prevăzută de art. IV din Ordonanţa de urgenţă nr. 128/2023, ca element de referinţă în raport cu care se aliniază drepturile personalului din cadrul instituţiilor prefectului la cele acordate la nivelul Secretariatului General al Guvernului, pentru funcţii similare.

48. În continuare, se apreciază că o atare chestiune de drept prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame rezolvarea ei de principiu, în scopul înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securităţii raporturilor juridice deduse judecătii.

49. Se constată în acest sens că utilizarea în cuprinsul normei legale a termenului generic de „drepturi salariale aferente”, care nu îşi găseşte corespondent în art. 7 din Legea-cadru nr. 153/2017, corelată cu terminologia inconsecventă cu care operează Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 128/2023, cu privire la alte categorii profesionale, tot prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, a determinat formularea unor opinii teoretice diferite în cadrul colectivelor de judecători consultate, ceea ce atrage necesitatea soluţionării pe fond a sesizării, din nevoia de asigurare a uniformităţii jurisprudenţiale.

50. O astfel de modalitate de reglementare, aplicabilă personalului instituţiei prefectului, este susceptibilă de interpretări diferite, fie privite ca o derogare prevăzută de legiuitor exclusiv cu privire la această categorie de personal, fie prin acordarea unui înţeles unitar noţiunii, respectiv cel de „salariu de bază”, concluzie desprinsă din interpretarea logică şi sistematică a dispoziţiilor legale reglementate în materie de salarizare a personalului bugetar.

51. Reţinând, prin urmare, că dispoziţia legală în discuţie ridică probleme de interpretare de o dificultate relativă, care determină riscul primirii unor dezlegări diferite în practica judiciară, funcţia mecanismului procesual al întrebării prealabile se poate realiza în acest stadiu, prin preîntâmpinarea apariţiei şi extinderii jurisprudenţei neunitare.

52. În considerarea acestor argumente, cerinţele de admisibilitate prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 62/2024 sunt îndeplinite, însă reformularea întrebării este un demers necesar, în sensul că dezlegarea vizează lămurirea sintagmei „drepturi salariale aferente”, prevăzută de art. IV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 128/2023, pentru a stabili dacă aceasta priveşte doar salariul de bază, astfel cum acesta a fost definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ori salariul lunar definit de art. 7 lit. e) din acelaşi act normativ.

XI.2. Asupra fondului chestiunii de drept

53. Aşa cum s-a antamat deja cu prilejul cercetării admisibilităţii sesizării, aceasta vizează situaţia funcţionarilor publici din cadrul instituţiilor prefectului, care revendică dreptul instituit prin dispoziţiile art. IV din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 128/2023, şi chestionează asupra semnificaţiei

sintagmei „drepturile salariale aferente” din cuprinsul normei legale, respectiv în ce măsură aceasta desemnează doar salariul de bază prevăzut pentru funcțiile similare din cadrul Secretariatului General al Guvernului sau are în vedere toate elementele salariului lunar, prevăzute de art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017.

54. Afirmând necesitatea recunoașterii principiului importanței muncii și a nivelului de specializare dobândit de-a lungul timpului de anumite categorii de personal bugetar, în contextul diferențelor salariale între funcții din administrația publică centrală și personalul din unități teritoriale, al creșterii volumului de muncă și al exercitării de către funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instituțiilor prefectului, și a unor servicii publice din sectoare de activitate bugetară vizând sănătatea, cultura, munca, agricultura, statistica, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 acordă o serie de majorări la salariile de bază pentru anumite categorii de personal plătit din fonduri publice, majorări acordate fie în mod explicit prin stabilirea unor procente determinate în limita cărora urmează să crească nivelul salariilor de bază (ca în cazul reglementării cuprinse în art. II și art. III pct. 1 din ordonanța de urgență sus-menționată), fie în mod implicit, prin operarea de modificări în anexele Legii-cadru nr. 153/2017 și reîncadrarea funcției publice teritoriale la funcția publică de stat în cazul structurilor teritoriale ale mai multor autorități publice centrale (ca în cazul art. III pct. 3 și 4 din ordonanța de urgență sus-menționată) ori, de asemenea, prin stabilirea salariilor aferente lunii ianuarie 2024 la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului, pentru alte categorii de salariați (cazul art. IV din ordonanța de urgență sus-menționată) (a se vedea în acest sens paragraful 246 din Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 70 din 11 noiembrie 2024).

55. În concret, prin art. IV s-a prevăzut că, „Începând cu salariile aferente lunii ianuarie 2024, prin derogare de la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru personalul instituțiilor prefectului, cu excepția serviciului public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciului public comunitar de pașapoarte și a funcțiilor de demnitate publică, drepturile salariale aferente se stabilesc la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului”.

56. Reclamanta din cauza înregistrată pe rolul instanței de trimitere contestă legalitatea ordinului prefectului prin care s-au pus în aplicare dispozițiile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, afirmând că sintagma „drepturi salariale” din cuprinsul normei legale nu este sinonimă cu noțiunea de „salariu de bază”, între cele două existând un raport de întreg-parte, astfel că este îndreptățită să beneficieze și de sporurile/majorările recunoscute pentru funcția similară din cadrul Secretariatului General al Guvernului.

57. O astfel de interpretare, susținută la nivel teoretic și de o parte dintre colectivele de judecători care au comunicat puncte de vedere, nu poate fi acceptată, întrucât ignoră reglementarea-cadru în materie, în raport cu care prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 au caracter derogatoriu.

58. Astfel, potrivit art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, „(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare”.

59. Prin instituirea unei norme derogatorii de la prevederea sus-menționată, legiuitorul a reglementat, în acord cu dispozițiile art. 15 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, o soluție legislativă diferită pentru stabilirea salariilor de bază începând cu data de 1 ianuarie 2024, în privința unei categorii de personal

expres menționate, respectiv personalul din cadrul instituțiilor prefectului.

60. Cu alte cuvinte, situația anume determinată vizată de soluția legislativă derogatorie instituită prin prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 privește modalitatea de stabilire a salariilor de bază începând cu anul 2024, pentru categoria de personal menționată.

61. Fiind în prezența unei norme de excepție, aceasta este supusă unei interpretări restrictive, prin aplicarea regulii de interpretare logică exprimate prin adagiul *exceptio est strictissimae interpretationis*, neputând fi extinsă aplicarea sa la alte situații decât cele avute în vedere de legiuitor.

62. Ca atare, deși norma legală care acordă personalului din cadrul instituțiilor prefectului beneficiul majorării salariale, cu începere de la 1 ianuarie 2024, este imprecisă și inconsecventă raportat la reglementările ce privesc alte categorii de personal bugetar vizate de același act normativ, nu se poate conchide că legiuitorul a urmărit să acorde categoriei de personal menționate un dublu beneficiu, respectiv stabilirea, începând cu data de 1 ianuarie 2024, a salariului de bază, prin raportare la nivelul salariilor de bază prevăzute pentru funcții similare din cadrul Secretariatului General al Guvernului și, totodată, egalizarea salariului lunar, prin adăugarea la salariul de bază a tuturor compensațiilor, indemnizațiilor, sporurilor, adaosurilor, primelor, premiilor, precum și celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, prevăzute la nivelul autorității publice centrale.

63. La aceeași concluzie se ajunge și prin aplicarea metodei de interpretare sistematică, ținând cont de legăturile normei supuse analizei cu prevederile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, care are același domeniu de reglementare, dar și cu prevederile subsecvente, cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023.

64. Astfel, conform art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, în vigoare începând cu 15 decembrie 2023, „prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice potrivit prevederilor legale în vigoare se mărește cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023”.

65. „Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”, potrivit art. II din același act normativ.

66. În același timp, art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 menționează expres că diferențele salariale rezultate din prevederile art. III pct. 3 și 4 și ale art. IV se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024, la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023, fără a depăși salariile aflate în plată la structurile supraordonate.

67. Totodată, cu titlu general aplicabil și comun tuturor cazurilor de majorare pe care le instituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023, art. VI din același act normativ stabilește că „Personalul bugetar care beneficiază de majorările prevăzute în prezenta ordonanță de urgență nu intră sub incidența prevederilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 (...), cu excepția situației în care din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență rezultă o majorare a salariilor de bază mai mică decât procentul prevăzut la art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, situație în care se aplică procentul de 5% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023”.

68. Prin urmare, modalitatea în care se aplică diferențele salariale acordate în baza prevederilor art. IV din Ordonanța de

urgentă a Guvernului nr. 128/2023 și componenta salariului lunar în raport cu care se verifică întinderea majorării rezultate în urma aplicării aceluiași prevederi și, subsecvent, incidența dispozițiilor art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 confirmă finalitatea urmărită prin adoptarea prevederilor supuse interpretării, de aliniere a salariilor de bază ale personalului din cadrul instituțiilor prefectului la cele obținute de personalul cu funcții similare din cadrul Secretariatului General al Guvernului, fără luarea în considerare a celorlalte elemente care compun salariul lunar, conform dispozițiilor art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

69. De altfel, egalizarea între veniturile salariale, astfel cum sunt definite prin art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale personalului din cadrul instituțiilor prefectului și al Secretariatului General al Guvernului nici nu a constituit obiectivul afirmat în expunerea de motive a actului normativ analizat.

70. Într-un ultim argument, se reține că prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului derogă exclusiv de la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează modalitatea de stabilire a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, începând cu anul 2023, nu și de la art. 25 alin. (1) din același act normativ, care instituie o limită generală a sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi, în sensul că: „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma

salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”

71. În aceste condiții, interpretarea prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 în sensul că sintagma „drepturi salariale la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului” desemnează toate elementele salariului lunar, prevăzute de art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017, ar conduce la nesocotirea prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, care conferă ordonatorilor de credite o marjă de apreciere în stabilirea sporurilor, ce trebuie exercitată în limitele prevăzute de lege.

72. Ca atare, interpretarea logică și sistematică a conținutului reglementării cuprinse în art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 impune concluzia în sensul că, prin aceasta, legiuitorul a acordat o majorare la salariile de bază pentru o anumită categorie de personal plătit din fonduri publice, respectiv personalul din cadrul instituțiilor prefectului, în mod implicit, prin stabilirea salariilor de bază aferente lunii ianuarie 2024 la nivelul celor prevăzute pentru Secretariatul General al Guvernului.

73. Astfel fiind, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, noțiunea „drepturile salariale aferente” privește doar salariul de bază, astfel cum este definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

74. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.617/108/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, noțiunea „drepturile salariale aferente” privește doar salariul de bază, astfel cum este definit de art. 7 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

